

Arrest

nr. 63 168 van 16 juni 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 20 april 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 26 mei 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BRUYNINCKX, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 26 augustus 2010, verklaart er zich dezelfde dag vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 18 maart 2011, verstuurd op 18 maart 2011.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“Volgens uw verklaringen bent u een Roma, afkomstig van het dorp Zllokucan te Klinë, Kosovo. Tijdens het gewapende conflict in Kosovo werden u, uw vader en uw moeder geslagen door etnische Albanezen. Zij wilden uw vader meenemen maar hij weigerde dit. De Albanezen dreigden dat zij binnen vierentwintig uur jullie huis in brand zouden steken. Uw vader bracht u en uw moeder naar Podgorica, Montenegro. Na een drie- à viertal dagen verblijf in Montenegro keerde hij terug naar Zllokucan. U en uw moeder bleven in het vluchtelingenkamp Konik. In 2002-2003 leerde u uw partner kennen tijdens

een wandeling in de stad Podgorica. In 2005 keerde u terug naar Zllokucan voor de aanvraag van documenten. U ging naar het gemeentehuis van Klinë, waar u uw documenten aanvroeg. Er werd u gezegd dat u geen documenten kon krijgen, aangezien alle documenten verbrand waren en u niet langer ingeschreven stond in Klinë. Daarna ging u naar uw ouderlijke woning in Zllokucan. Daar aangekomen zag u dat de woning vernield was en dat uw vader verdwenen was. Sindsdien hebt u geen nieuws meer van hem. Toen u uw vernielde woning zag, keerde u onmiddellijk terug naar Montenegro, waar u de verdwijning van uw vader aangaf bij de politie. De politie zocht uw vader maar kon hem niet vinden. In 2007 keerde u terug naar Kosovo samen met uw partner en uw moeder. Jullie gingen naar een tante van uw partner in Breshnik. U ging opnieuw documenten aanvragen in het gemeentehuis van Klinë. Weer werd u gezegd dat alle documenten verbrand waren en dat u diende te vertrekken. De volgende dag kwamen drie onbekende Albanezen naar het huis van de tante van uw echtgenote. U herkende hen als leden van het UÇK (Kosovaars Bevrijdingsleger). Ze sloegen u en uw moeder en zeiden dat ze u wilden vermoorden. Uw moeder werd op haar hoofd geslagen en is onmiddellijk flauwgevallen. U diende geen klacht in aangezien u zo snel mogelijk wilde vertrekken. Jullie vertrokken direct terug naar Podgorica, waar jullie allen samen naar de dokter zijn gegaan voor medische verzorging. Aangezien u geen huis en geen werk had en u niet meer terug durfde te gaan naar Kosovo, vertrok u in 2010 naar België waar u op 26 augustus 2010 asiel hebt aangevraagd. U legde geen documenten neer ter staving van uw asielaanvraag en/of identiteit.”

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

- er zijn ernstige tegenstrijdigheden tussen verzoekers opeenvolgende verklaringen en tussen zijn verklaringen, die van zijn moeder en die van zijn partner;
- verzoeker heeft niet aangetoond van 1999 tot kort voor zijn asielaanvraag in België in augustus 2010 daadwerkelijk in Podgorica, Montenegro, te hebben gewoond. Hij is immers niet in het bezit van enige documenten die zijn verblijf daar kunnen staven en bovendien is zijn algemene kennis van Podgorica bijzonder beperkt;
- verzoekers verklaringen over een inval van leden van het UÇK in de woning van de tante van zijn echtgenote in 2007 zijn in tegenspraak met informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waaruit blijkt dat het UÇK reeds op 20 september 1999 ophield te bestaan;
- uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de RAE in de regio Pejë, waartoe Klinë behoort, volledig zijn geïntegreerd in de samenleving;
- uit de informatie blijkt dat de bescherming die de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten aan de minderheden bieden als toereikend wordt beoordeeld.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert vooreerst aan dat hij wel degelijk een vluchteling is in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Volgens verzoeker worden Roma in Kosovo immers nog steeds onderdrukt en bedreigd. Verzoeker kon er geen documenten krijgen, waardoor hij er officieel niet bestaat en zijn rechten niet kan laten gelden. Hij kan in Kosovo geen bescherming inroepen omdat het etnische conflict in de hele Kosovaarse maatschappij voelbaar is.

Verder stelt verzoeker dat reeds tijdens het eerste gehoor duidelijk werd dat er een tolkprobleem was. Verzoeker stelt dat hij analfabeet is, waardoor hij de tolk niet goed kon verstaan. Bovendien is het volgens verzoeker uiterst gevoelig dat een beroep werd gedaan op een Albanese tolk aangezien de vervolging door Albanezen gebeurde. Volgens verzoeker hebben zowel hij als zijn raadsman er tijdens het gehoor meermaals op gewezen dat er een probleem was. Verzoeker begreep de tolk niet goed en de tolk begreep hem niet goed, waardoor er dingen werden vertaald die absoluut niet mogelijk waren in die context. De persoon die het gehoor afnam, heeft op een bepaald moment zelf het gehoor stilgelegd omdat het duidelijk was dat verzoeker en de tolk elkaar niet voldoende begrepen. Volgens verzoeker zou hij voor een nieuw gehoor worden opgeroepen, ditmaal in aanwezigheid van een Servo-Kroatische tolk, maar werd op het tweede gehoor dezelfde Albanese tolk gebruikt, wat uiteraard dezelfde communicatieproblemen gaf. Bovendien vertaalde de tolk volgens verzoeker niet exact wat hij zegde, maar gaf hij steeds samenvattingen.

In ondergeschikte orde vraagt verzoeker subsidiaire bescherming omdat Albanezen hem hebben geslagen en met de dood bedreigd.

2.2. De Raad hecht geen geloof aan verzoekers asielaanvragen. De commissaris-generaal heeft immers terecht geoordeeld dat er ernstige tegenstrijdigheden zijn tussen verzoekers opeenvolgende verklaringen en tussen zijn verklaringen, die van zijn moeder en die van zijn partner, dat verzoeker niet in het bezit is van enige documenten die zijn verblijf in Podgorica kunnen staven en zijn algemene kennis van Podgorica bijzonder beperkt is en dat verzoekers verklaringen over een inval van leden van het UÇK in de woning van de tante van zijn echtgenote in 2007 in tegenspraak zijn met informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waaruit blijkt dat het UÇK reeds op 20 september 1999 ophield te bestaan. Verzoeker weerlegt deze vaststellingen niet. Hij wijst enkel op problemen met de tolk maar geeft niet aan hoe deze problemen de bovenstaande vaststellingen kunnen weerleggen. Verzoeker stelt dat er dingen werden vertaald die absoluut niet mogelijk waren in die context, maar maakt deze bewering niet concreet. Bovendien blijkt uit het gehoorverslag niet dat verzoeker en de tolk elkaar niet begrepen. Verzoeker verklaarde op het einde van het tweede gehoor immers dat hij de tolk goed begrepen had en ook alle vragen goed begrepen had. De tolk was tijdens beide gehoren dezelfde, zodat er vanuit mag worden gegaan dat verzoeker ook tijdens het eerste gehoor de tolk goed begreep. Verzoeker gaf aan het begin van het eerste gehoor weliswaar aan dat de tolk een beetje anders spreekt en verder werd tijdens het eerste gehoor af en toe een vraag herhaald, maar hieruit kan niet worden afgeleid dat verzoeker en de tolk elkaar niet begrepen. Verzoeker stelt verder nog dat het uiterst gevoelig is dat een beroep werd gedaan op een Albanese tolk aangezien de vervolging door Albanezen gebeurde. Uit het administratief dossier blijkt echter dat verzoeker zelf gevraagd heeft om bijgestaan te worden door een tolk die het Albanees beheerst (zie bijlage 26).

Gelet op de ongelooftwaardigheid van het asielaanvragen maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juni tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. ROSIER,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER